

Tereza Bocková
Voseo, jeho vývoj a současnost

Posudek vedoucí diplomové práce

Na práci Bc. Terezy Bockové, která předkládá pojednání o voseismu, bych úvodem chtěla ocenit volbu tématu, které bylo doposud v české hispanistice opomíjeno.

Autorka ve své diplomové práci podrobně mapuje hispanoamerické voseo jak z diachronního, tak synchronního hlediska, analyzuje jeho vývoj, jednotlivé typy a geografické rozšíření. Srovnává způsob oslovování a zájmenný systém ve Španělsku a Hispánské Americe, nastiňuje, jak na voseo nahlízejí jednotlivé gramatiky „od *Nebriji* po *Bella*“, různá vydání Španělské královské akademie až k poslednímu, v němž již voseo není považováno za okrajový dialektální jev, ale je začleněno do jazykové normy. Završením práce je přehledné zpracování výskytu vosea, jeho různých druhů a používání v hispanoamerických zemích. Je třeba vyzdvihnout důkladné doložení příklady z historických i současných dokumentů a korpusů.

T. Bocková přistupovala k práci s rozmyslem, vyvarovala se chyb, jako je uplatňování nastudovaného materiálu *in extenso* za každou cenu, přičemž se jí ale podařilo ze získané sumy poznatků ozřejmit všechny důležité aspekty související s tímto specifickým jazykovým jevem, komplikovaně rozvrstveným v různých zemích jak po stránce formální, tak obsahové. Oceňuji v této souvislosti diplomantčinu schopnost rozčlenit téma do smysluplných celků. Velmi významné je i uplatnění sociolingvistického hlediska, zejména pokud jde o nuance v používání vosea na jednotlivých územích. Závěry jsou podloženy a průkazné.

Jak již bylo řečeno, výskyty dokládá autorka rovněž údaji z korpusů, a to CORDE a CREA, je si však vědoma i úskalí tohoto typu dokumentace vzhledem k převaze ústního projevu v používání vosea, k jeho existenci často jen v určitých nebo izolovaných oblastech, či vzhledem k nedostatečnému počtu dokumentů, na jejichž základě tudíž nelze činit relevantní závěry, nýbrž jen poukázat na některé vývojové tendence.

V této souvislosti se nabízí např. otázka, o co autorka opírá tvrzení u tabulky týkající se Uruguaye, že tendence používat u pravidelných sloves častěji standardní tvary a u nepravidelných sloves tvary vosea „je stejná pro všechny země vosea“ (s. 46)? Další podnět k obhajobě: V jakém smyslu se jedná o „ohrožené“ oblasti, jako např. Santiago de Estero (str. 40).

Je skoro zbytečné konstatovat, že v práci byly splněny všechny formální náležitosti, včetně zacházení s citacemi, odkazy a poznámkovým aparátem. Až na pár drobností („v mé práci vysvětluji“ – s. 6; „střední Amerika“ – s. 54, 63; „fueron“ místo „existieron“ – s. 66; siglo „XV“ místo XVI – s. 65 apod.) má text kvalitní úroveň formulační i pravopisnou.

Práce se celkově vyznačuje důsledností a zároveň vyváženou uměřeností, má přehlednou a logickou strukturu. Autorka prokázala schopnost pojednat přesvědčivě

o zadané tematice z různých hledisek, utřídit podklady z bohatě zastoupených pramenů a dále je rozvíjet ve vlastní interpretaci.

Souhrnem lze říci, že diplomová práce Bc. Terezy Bockové splnila vytčený cíl, plně vyhovuje stanoveným požadavkům, a proto ji jednoznačně doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení „výborně“.

Závěrem: Vzhledem k výše uvedeným kvalitám doporučuji výběr z práce k publikaci v některém z lingvistických časopisů, popř. předložení tématu k rigoróznímu řízení.

PhDr. Anna Mištinová, Ph.D.

V Praze dne 3. června 2014